

Περιεχόμενα

I. Εισαγωγή.....	1
II. Ορισμός.....	1
A. Θεός και ευλογίες	2
1. Θεία φύση	3
2. Θείες ενέργειες	4
B. Εύρος θεμάτων	5
Γ. Βάθος θεμάτων	6
III. Τρίπτυχο κριτηρίων.....	9
1. Κατάλληλο κίνητρο	11
2. Πίστη	11
3. Αγάπη	12
B. Σωστό πρότυπο	13
1. Εντολές	14
2. Όλη η Βίβλος	15
3. Γενική αποκάλυψη	17
Γ. Σωστός σκοπός	18
IV. Τριμερής διαδικασία.....	20
A. Τάσεις	20
B. Οπτικές	21
1. Στοχοθεσιακή	23
2. Κανονιστική	24
3. Υπαρξιακή	25
Γ. Αλληλεξάρτηση	28
V. Επίλογος.....	29

Περιεχόμενα

Διάγραμμα – Ένα διάγραμμα του μαθήματος

Σημειώσεις – Ένα πρότυπο που παρέχει: το διάγραμμα του μαθήματος, σημειώσεις κλειδιά, αποσπάσματα και περιλήψεις του μαθήματος και χώρο για πρόσθετες σημειώσεις.

Ερωτήσεις επανάληψης - Ερωτήσεις στα βασικά περιεχόμενα του μαθήματος και χώρος για τις απαντήσεις. Κατάλληλο για το γράψιμο εργασιών και τεστ.

Ερωτήσεις εφαρμογής – Ερωτήσεις που συνδέουν το περιεχόμενο του μαθήματος με τη χριστιανική ζωή, τη θεολογία και τη διακονία, κατάλληλο για συζητήσεις σε ομάδες, γραπτές εργασίες και τεστ.

Πώς να χρησιμοποιήσετε αυτό το μάθημα και τον οδηγό σπουδών

- **Πριν δείτε το μάθημα**
 - **Προετοιμασία** – Ολοκληρώστε τα αναγνώσματα.
 - **Διαλλείματα** – Εξετάστε πού αρχίζει και πού τελειώνει το κομμάτι που ακούτε. Οι διαλέξεις έχουν συμπυκνωμένες πληροφορίες, γι' αυτό ίσως να θέλετε να κάνετε κάποια διαλλείματα. Τα διαλλείματα θα πρέπει να σχεδιαστούν σύμφωνα με τη βασική διάρθρωση των εννοιών στο διάγραμμα του μαθήματος.
- **Καθώς βλέπετε το μάθημα**
 - **Σημειώσεις** – Χρησιμοποιήστε τα τμήματα των σημειώσεων για να ακολουθήσετε το μάθημα και να κρατήσετε συμπληρωματικές σημειώσεις. Πολλές από τις κύριες ιδέες συνοψίζονται ήδη στις σημειώσεις, αλλά να κάνετε και τις δικές σας συμπληρωματικές σημειώσεις. Θα πρέπει επίσης να προσθέσετε λεπτομέρειες που θα σας βοηθήσουν να θυμάστε, να περιγράψετε και να μπορείτε να υπερασπιστείτε τις κύριες ιδέες.
 - **Παύση/επανάληψη τμημάτων του μαθήματος** – Ίσως να βρείτε χρήσιμο να κάνετε παύση ή επανάληψη σε συγκεκριμένα σημεία προκειμένου να κρατήσετε συμπληρωματικές σημειώσεις, να ξαναδείτε δύσκολες έννοιες ή να συζητήσετε τα σημεία που σας ενδιαφέρουν.
- **Αφού έχετε δει τα μαθήματα**
 - **Ερωτήσεις Επανάληψης** – Απαντήστε στις ερωτήσεις επανάληψης στο χώρο που υπάρχει. Τις ερωτήσεις αναθεώρησης, θα είναι καλύτερο, να τις συμπληρώσει ο καθένας μόνος του και όχι σαν ομάδα.
 - **Ερωτήσεις εφαρμογής** - Οι ερωτήσεις εφαρμογής είναι κατάλληλες για γραπτές εργασίες ή θέματα για συζήτηση. Για τις γραπτές εργασίες συνιστάται οι απαντήσεις να μην ξεπερνούν τη μία σελίδα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

II. ΟΡΙΣΜΟΣ

Ηθική καλείται η μελέτη του ηθικά σωστού και λάθους, η μελέτη τού τι είναι καλό και τι κακό.

Χριστιανική ηθική είναι: η θεολογική μελέτη που εξετάζει ποιοι άνθρωποι, πράξεις και συμπεριφορές λαμβάνουν την ευλογία του Θεού και ποιοι όχι.

A. ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΙΕΣ

Ο ορισμός μας επικεντρώνεται στον Θεό και τις ευλογίες του αντί να χρησιμοποιεί όρους όπως καλό και κακό ή σωστό και λάθος. Τα πράγματα που λαμβάνουν την ευλογία του Θεού είναι καλά και σωστά, ενώ αυτά που δεν λαμβάνουν την ευλογία του είναι λανθασμένα και κακά.

1. Θεία φύση

Ο ίδιος ο Θεός είναι το απόλυτο κριτήριο του σωστού και του λάθους, του καλού και του κακού.

Ο Θεός δεν υπόκειται σε καμία ανώτερη ηθική αρχή εκτός του εαυτού του.

Ο Θεός είναι φως, και δεν υπάρχει σ' αυτόν καθόλου σκοτάδι. Αν, λοιπόν, ισχυριστούμε πως έχουμε κοινωνία με το Θεό, ενώ ζούμε στο σκοτάδι, λέμε ψέματα, και οι πράξεις μας δε συμφωνούν με την αλήθεια. Αν όμως ζούμε μέσα στο φως, όπως ο Θεός είναι στο φως, τότε έχουμε κοινωνία και μεταξύ μας, και το αίμα που

πρόσφερε με το θάνατό του ο Υιός του ο Ιησούς μάς καθαρίζει από κάθε αμαρτία.
(Α' Ιωάν. 1:5-7)

2. Θείες ενέργειες

Οι ενέργειες τού Θεού καταδεικνύουν το κριτήριο της ηθικής.

Ο Θεός δείχνει την έγκρισή με το να χορηγεί ευλογίες. Παρομοίως, δείχνει την απόρριψή του παρακρατώντας ευλογίες και εξαπολύοντας κατάρεις.

«Αν όμως απορρίψετε τους νόμους μου, αν δεν με υπακούσετε και δεν τηρήσετε όλες αυτές τις εντολές μου, αν αθετήσετε τη διαθήκη μου, τότε κι εγώ θα σας τιμωρήσω: Θα σας στείλω συμφορές, ανίατες ασθένειες και πυρετό, που θα σας εξασθενίσουν τα μάτια και θα σας φθείρουν τη ζωή» (Λευιτικό 26:14-16).

Πολλές φορές η Βίβλος δείχνει τι είναι σωστό και λάθος με το να καταγράφει τις αντιδράσεις τού Θεού και όχι με το να χαρακτηρίζει ρητά τα πράγματα ως καλά ή κακά.

B. ΕΥΡΟΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

Στο παρελθόν, η ηθική θεωρούνταν ένας κλάδος της θεολογίας. Οι δάσκαλοι της ηθικής συχνά ασχολούνταν μόνο με πολύ μικρά μέρη της θεολογίας και λίγους τομείς τής ζωής.

Η χριστιανική ηθική αγγίζει κάθε διάσταση της χριστιανικής ζωής.

Κάθε κλάδος της θεολογίας μάς υποχρεώνει να αποδεχθούμε συγκεκριμένες αλήθειες, να κάνουμε συγκεκριμένα πράγματα, και να ανταποκριθούμε σε συγκεκριμένα συναισθήματα. Επομένως, όλη η θεολογία εμπεριέχει την ηθική.

Θεολογία είναι η εφαρμογή του Λόγου του Θεού σε όλη τη ζωή.

«Ό,τι βρίσκεται στη Γραφή είναι εμπνευσμένο από το Πνεύμα του Θεού κι είναι ωφέλιμο για τη διδασκαλία της αλήθειας, για τον έλεγχο της πλάνης, για τη διόρθωση των λαθών, για τη διαπαιδαγώγηση σε μια ζωή όπως τη θέλει ο Θεός• έτσι ο άνθρωπος του Θεού θα είναι τέλειος και καταρτισμένος για κάθε καλό έργο». (Β' Τιμόθ. 3:16-17).

Γ. ΒΑΘΟΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

Η ηθική περιλαμβάνει όχι μόνο τη συμπεριφορά, αλλά και τις εσωτερικές διαθέσεις και την πνευματική κατάσταση των ατόμων ξεχωριστά.

Η Αγία Γραφή βλέπει τις συμπεριφορές ως ηθικά σωστές ή λανθασμένες.

Η Αγία Γραφή αποδεικνύει ότι τα συναισθήματά μας μπορούν να χαρακτηριστούν ως ηθικά σωστά ή να αποδοκιμαστούν ως ηθικά λανθασμένα.

Όποιος οργίζεται εναντίον του αδερφού του χωρίς λόγο, πρέπει να καταδικαστεί (κατά Ματθαίον 5:22).

Όποιος βλέπει μια γυναίκα με πονηρή επιθυμία, έχει κιόλας διαπράξει μέσα του μοιχεία μ' αυτήν (κατά Ματθαίον 5:28).

Γιατί μέσα από την καρδιά των ανθρώπων πηγάζουν οι κακές σκέψεις, μοιχείες, πορνείες, φόνοι, κλοπές, πλεονεξίες, πονηριές, δόλος, ακολασία, φθόνος, βλασφημία,

αλαζονεία, αφροσύνη. Όλα αυτά τα κακά πηγάζουν μέσα από τον άνθρωπο (κατά Μάρκον 7:21-23).

Η Αγία Γραφή κάνει λόγο, επίσης, για τα ηθικά καλά και κακόβουλα άτομα.

Οι αμαρτωλοί άνθρωποι διαπνέονται από τις αμαρτωλές επιθυμίες, ενώ οι αναγεννημένοι από το Πνεύμα ακολουθούν τις προσταγές του Πνεύματος.... Οποιος διακατέχεται από τις αμαρτωλές ανθρώπινες επιθυμίες, εχθρεύεται το Θεό, αφού δεν υποτάσσεται στο θεϊκό νόμο, αλλά ούτε και μπορεί να υποταχθεί.... Εσείς όμως δε ζείτε κάτω από την εξουσία της αμαρτίας, αλλά ακολουθείτε τις εντολές του Πνεύματος, εφόσον βέβαια το Πνεύμα του Θεού κυριαρχεί στην ύπαρξή σας. (Προς Ρωμαίους 8:5-9).

Οι μη πιστοί «διαπνέονται από τις αμαρτωλές επιθυμίες», η ανθρώπινη φύση τους είναι αμαρτωλή, και γι' αυτό οι πράξεις και η συμπεριφορά τους είναι επίσης αμαρτωλές.

Οι πιστοί έχουν ανακαινισμένη ανθρώπινη φύση από το Άγιο Πνεύμα που κατοικεί μέσα τους. Έχουν ένα αντίδοτο για την αμαρτωλή τους φύση και έχουν την ικανότητα να συμμορφώνονται με τα ηθικά κριτήρια του Θεού.

III. ΤΡΙΠΤΥΧΟ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ

Η Ομολογία Πίστης του Ουέστμινστερ κεφάλαιο 16, παράγραφος 7:

«Τα έργα που γίνονται από μη αναγεννημένους ανθρώπους ...μπορεί να είναι πράγματα που ο Θεός εντέλλεται, προς όφελος τόσο των ιδίων όσο και των άλλων. Ωστόσο, επειδή δεν πηγάζουν από μια καρδιά που έχει εξαγνιστεί μέσω της πίστης, ούτε γίνονται με σωστό τρόπο, σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού, αλλά ούτε και με καλό σκοπό, τη δόξα τού Θεού, γι' αυτό είναι αμαρτωλά και δεν μπορούν να ευχαριστήσουν τον Θεό ή να καταστήσουν άξιο τον άνθρωπο που τα πράττει να λάβει χάρη από τον Θεό.»

Οι μη πιστοί μπορούν να κάνουν πράγματα που προσιδιάζουν στον ορισμό που δώσαμε για τον ηθικό βίο: ενέργειες που έχουν ως αποτέλεσμα την ευλογία του Θεού.

Μα και ποιος από σας, αν του ζητήσει το παιδί του ψωμί, θα του δώσει λιθάρι; Ή, αν του ζητήσει ψάρι, θα του δώσει φίδι; Αφού, λοιπόν, εσείς, παρ' όλο που είστε αμαρτωλοί, ξέρετε να δίνετε στα παιδιά σας καλά πράγματα, πολύ περισσότερο ο ουράνιος Πατέρας σας θα δώσει αγαθά σ' όσους του τα ζητούν! (κατά Ματθ. 7:9-11).

Οι πράξεις των μη πιστών δεν είναι πραγματικά ενάρτετες. Αυτές οι ενέργειες δεν είναι αρκετά καλές για να ευχαριστήσουν τον Θεό ή για να κερδίσουν την ευλογία της σωτηρίας.

A. ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΚΙΝΗΤΡΟ

Αν ένα έργο δεν γίνει με το σωστό κίνητρο, τότε δεν πρόκειται για έργο που ο Θεός θα ανταμείψει με ευλογίες.

1. Πίστη

Μόνο οι πιστοί που κατοικούνται από το Άγιο Πνεύμα μπορούν να κάνουν έργα τα οποία ο Θεός θα ανταμείψει με ευλογίες.

Μόνο οι πιστοί έχουν καρδιές καθαρμένες μπροστά στον Θεό μέσω της πίστης.

Ποιο είναι το όφελοςαν κάποιος λέει ότι έχει πίστη, δεν την αποδεικνύει όμως με έργα; Μήπως μπορεί μόνη της η πίστη να τον σώσει;Η πίστη, αν δεν εκδηλώνεται με έργα, μόνη της είναι νεκρή....Θέλεις να μάθειςότι η πίστη χωρίς τα έργα είναι νεκρή; (Ιάκωβος 2:14-20).

Η πίστη που σώζει, είναι αυτή που δίνει το κίνητρο για τα καλά έργα. Αυτή είναι η πίστη που έχουν οι πιστοί και μόνο οι πιστοί.

Χωρίς όμως πίστη είναι αδύνατο να ευαρεστήσει κανείς το Θεό, γιατί αυτός που τον πλησιάζει πρέπει να πιστεύει ότι υπάρχει Θεός και ότι ανταμείβει όσους τον αποζητούν. (Εβραίους 11:6).

Κι ό,τι δεν προέρχεται από την πίστη είναι αμαρτία. (Ρωμαίους 14:23).

2.Αγάπη

Τα έργα μας είναι μάταια αν δεν έχουν ως κίνητρο την αγάπη.

Αν μπορώ να λαλώ όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, ακόμα και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη για τους άλλους, οι λόγοι μου ακούγονται σαν ήχος χάλκινης καμπάνας ή σαν κυβάλου αλαλαγμός. 2 Κι αν έχω της προφητείας το χάρισμα κι όλα κατέχω τα μυστήρια κι όλη τη γνώση, κι αν έχω ακόμα όλη την πίστη, έτσι που να μετακινώ βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, είμαι ένα τίποτα. 3 Κι αν ακόμα μοιράσω στους φτωχούς όλα μου τα υπάρχοντα, κι αν παραδώσω στη φωτιά το σώμα μου για να καεί, αλλά δεν έχω αγάπη, σε τίποτα δε μ' ωφελεί. (Α' Κορινθίους 13:1-3).

Τα έργα και ακόμα και τα πνευματικά χαρίσματα που έχουν ωφέλιμα αποτελέσματα, δεν αξίζουν καμία ανταμοιβή αν δεν έχουν ως κίνητρο την αγάπη.

Αυτός του απάντησε: «Ν' αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ' όλη την καρδιά σου, μ' όλη την ψυχή σου και μ' όλο το νου σου. 38 Αυτή είναι η πρώτη και πιο μεγάλη εντολή. 39 Δεύτερη, εξίσου σπουδαία με αυτήν: ν' αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. 40 Σ' αυτές τις δύο εντολές συνοψίζονται όλος ο νόμος και οι προφήτες». (κατά Ματθ. 22:37-40).

Η αγάπη είναι η άλλη πλευρά της κάθε εντολής που ο Θεός απαιτεί από εμάς να υπακούσουμε, έτσι ώστε αν δεν ενεργούμε με αγάπη, κανένα έργο μας δεν μπορεί να είναι σύμφωνο με τα κριτήριά του.

Η αγάπη μας θα πρέπει να εκφράζεται τόσο προς τον Θεό όσο και προς τον πλησίον.

B. ΣΩΣΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟ

Προκειμένου τα έργα να είναι καλά, θα πρέπει να γίνονται σύμφωνα με το πρότυπο του Λόγου τού Θεού, δηλαδή την αποκάλυψη του Θεού.

1. Εντολές

Όλες οι εντολές της Βίβλου έχουν σχεδιαστεί για την καθοδήγησή μας

Όποιος αμαρτάνει παραβαίνει το νόμο του Θεού. Η αμαρτία είναι η ίδια η ανομία. (Α' Ιωάννου 3:4).

Ο καθένας που αμαρτάνει καθίσταται ένοχος για ανομία, που σημαίνει ότι η αμαρτία συνεπάγεται την ανομία. Κάθε αμαρτία είναι παραβίαση τού Νόμου τού Θεού.

Αν όμως μεροληπτείτε, αμαρτάνετε, κι ελέγχεστε από το νόμο ως παραβάτες. Όποιος τηρήσει όλες τις διατάξεις του νόμου και παραβεί μία, θεωρείται παραβάτης όλου του νόμου. (Ιάκωβος 2:9-10).

Όμως, η διαδικασία της εφαρμογής της είναι περίπλοκη, τόσο περίπλοκη που η υπακοή σε μια περίπτωση μπορεί να φαίνεται πολύ διαφορετική από την υπακοή σε άλλη περίπτωση.

2. Όλη η Βίβλος

Το σωστό πρότυπο απαιτεί υποταγή σε όλη τη Βίβλο. Ο Λόγος του Θεού είναι το κριτήριο γι' αυτά.

Εξι μέρες θα εργάζεσαι και θα κάνεις όλες τις εργασίες σου. Αλλά η έβδομη μέρα είναι μέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη σ' εμένα, τον Κύριο το Θεό σου... Σε έξι μέρες εγώ, ο Κύριος, δημιούργησα τον ουρανό, τη γη και τη θάλασσα, καθώς και όλα όσα υπάρχουν μέσα σ' αυτά, και την έβδομη μέρα αναπαύθηκα. Γι' αυτό ευλόγησα την ημέρα του Σαββάτου και την ξεχώρισα για τον εαυτό μου. (Έξοδος 20:9-11).

Δε διαβάσατε στη Γραφή τι έκανε ο Δαβίδ όταν πείνασε αυτός κι οι σύντροφοί του; Πως μπήκε στο ναό του Θεού, κι έφαγε τους άρτους της προθέσεως, που δεν επιτρεπόταν από το νόμο να τους φάει ούτε αυτός ούτε οι σύντροφοί του παρά μόνο οι ιερείς; (κατά Ματθαίον 12:3-4).

Ο,τι βρίσκεται στη Γραφή είναι εμπνευσμένο από το Πνεύμα του Θεού κι είναι ωφέλιμο για τη διδασκαλία της αλήθειας, για τον έλεγχο της πλάνης, για τη διόρθωση των λαθών, για τη διαπαιδαγώγηση σε μια ζωή όπως τη θέλει ο Θεός• έτσι ο άνθρωπος του Θεού θα είναι τέλειος και καταρτισμένος για κάθε καλό έργο. (Β' Τιμόθ. 3:16-17).

Ο Παύλος επέμεινε ότι όλη η Γραφή είναι ωφέλιμη για ηθική εκπαίδευση και πως όλη η Αγία Γραφή έχει ηθικές απαιτήσεις από εμάς.

3. Γενική αποκάλυψη

Η αποκάλυψη του Θεού μέσω της δημιουργίας, που ευρέως καλείται «γενική αποκάλυψη», αποτελεί επίσης μέρος τού κριτηρίου για την τέλεση καλών έργων.

Δηλαδή, παρ' ό,τι είναι αόρατες και η αιώνια δύναμη του Θεού και η θεϊκή του ιδιότητα, μπορούσαν να τις δουν μέσα στη δημιουργία, από τότε που έγινε ο κόσμος. Γι' αυτό και [οι άνθρωποι] δεν έχουν καμιά δικαιολογία. (Ρωμαίους 1:20).

Η Γραφή διδάσκει ότι τα καλά έργα πρέπει να είναι σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού όπως αποκαλύπτεται στον Νόμο, σε όλη τη Γραφή και τη δημιουργία.

Γ. ΣΩΣΤΟΣ ΣΚΟΠΟΣ

Όλα τα καλά έργα μπορεί να έχουν περισσότερους ή λιγότερους άμεσους σκοπούς.

Βέβαια, είτε τρώτε είτε πίνετε είτε οτιδήποτε άλλο πράττετε, πρέπει όλα να τα κάνετε για τη δόξα του Θεού. (Α' Κορινθίους 10:31).

Όποιος κηρύττει, να διακηρύττει το λόγο του Θεού και μόνο. Όποιος προσφέρει υπηρεσία, να το κάνει με τη δύναμη που του δίνει ο Θεός, για να δοξάζεται σ' όλα ο Θεός (Α' Πέτρου 4:11).

Όλα στη χριστιανική ζωή θα πρέπει να γίνονται με τρόπο που τιμά τον Θεό και που του αποδίδεται δόξα.

Όλα υπάρχουν από αυτόν και μέσω αυτού, κι αυτόν έχουν σκοπό τους. Ας είναι δοξασμένος στους αιώνες! (Ρωμαίους 11:36).

Ο Θεός εγκρίνει έργα που αποσκοπούν να του αποφέρουν δόξα και καταδικάζει αυτά που δεν λαμβάνουν υπόψη τη δόξα του ή αντιτίθενται σε αυτήν.

IV. ΤΡΙΜΕΡΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

A. ΤΑΣΕΙΣ

Υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί τρόποι που οι πιστοί προσπαθούν να παίρνουν ηθικές αποφάσεις στη ζωή, όμως τείνουν να εμπίπτουν σε τρεις κυρίως κατηγορίες:

- Τη χριστιανική μας συνείδηση και την οδηγία του Αγίου Πνεύματος (το σωστό κίνητρο)
- Στην Αγία Γραφή (στο σωστό πρότυπο)
- Το αποτέλεσμα των πράξεων (τον σωστό σκοπό)

B. ΟΠΤΙΚΕΣ

Η ηθική απόφαση αφορά την εφαρμογή του Λόγου του Θεού σε μια περίπτωση από ένα πρόσωπο.

Η ηθική θα πρέπει να προσεγγίζεται με τρεις διαφορετικές οπτικές:

- από την οπτική του Λόγου του Θεού,
- από την οπτική της περίπτωσης και
- από την οπτική του προσώπου.

Η καλύτερη προσέγγιση είναι να εφαρμόζουμε την ηθική βάσει και των τριών αυτών οπτικών αφήνοντας τα συμπεράσματα που αποκομίζουμε από καθεμία να στηρίζουν και να επηρεάζουν τα συμπεράσματα και των άλλων.

1.Στοχοθεσιακή

- Τα προβλήματα
- Τις συνέπειες των ενεργειών
- τους σκοπούς

Εμείς είμαστε πεθαμένοι για την αμαρτία. Πώς λοιπόν θα εξακολουθήσουμε να ζούμε κάτω από την εξουσία της; Πραγματικά, το βάπτισμά μας σημαίνει τη συμμετοχή μας στο θάνατο και στην ταφή του Χριστού....το ίδιο κι εμείς μπορούμε να ζήσουμε μια νέα ζωή. (Ρωμαίους 6:2-4).

Όσον καιρό ήσασταν υπόδουλοι στην αμαρτίαποιο ήταν το κέρδος σας από τη διαγωγή σας εκείνη; Ντρέπεστε τώρα γι' αυτήν, γιατί οδηγούσε τελικά στο θάνατο. Τώρα όμως είστε ελεύθεροι πια από την αμαρτία κι ανήκετε στο Θεό. Καρπός της καινούριας ζωής σας είναι η αγιοσύνη, και το τέλος της πορείας σας είναι η αιώνια ζωή. (Ρωμαίους 6:20-22).

Σ' αυτό σας κάλεσε ο Θεός. Γιατί ο Χριστός πέθανε για σας, αφήνοντάς σας το υπόδειγμα για να βαδίσετε στ' αχνάρια τα δικά του. (Α' Πέτρου 2:21).

2.Κανονιστική

Ο Λόγος τού Θεού είναι ο κανόνας ή πρότυπο για την ηθική. Εφαρμόζουμε την ηθική από κανονιστικής πλευράς, όταν κοιτάζουμε στη Γραφή να μας πει τι να κάνουμε.

«Γιορτάστε το Πάσχα για να τιμήσετε τον Κύριο, το Θεό σας, όπως είναι γραμμένο στο βιβλίο αυτό της διαθήκης» (Β' Βασιλέων 23:21).

Αυτή είναι η εντολή του: Να πιστέψουμε στο όνομα του του Ιησού Χριστού, του Υιού του, και να αγαπάμε ο ένας τον άλλο (Α' Ιωάννου 3:23).

3.Υπαρξιακή

Κάθε φορά που προσεγγίζουμε την ηθική θέτοντας ερωτήματα συγκεκριμένα για τα άτομα που εμπλέκονται, εφαρμόζουμε την ηθική από μια υπαρξιακή οπτική.

Έτσι, αγαπητοί μου, όταν η καρδιά μας παύει να μας κατηγορεί, αποκτούμε θάρρος ενώπιον του Θεού (Α' Ιωάννου 3:21).

Να καθορίζει το Πνεύμα τη διαγωγή σας και τότε δε θ' ακολουθείτε τις αμαρτωλές επιθυμίες σας. (προς Γαλάτας 5:16).

Ας κάνει καθένας ό,τι νομίζει σωστό... Ξέρω καλά, κι ο Κύριος Ιησούς μου δίνει τη βεβαιότητα, πως δεν υπάρχει τίποτε από μόνο του ακάθατο. Μόνο γι' αυτόν που πιστεύει στην ύπαρξη ακάθαρτων τροφών, γι' αυτόν υπάρχουν ακάθαρες τροφές.... Οποιος όμως πιστεύει στη διάκριση των τροφών, αν φάει κάτι απαγορευμένο, θα αισθανθεί ένοχος, γιατί δεν έπραξε κατά την πίστη του. (Ρωμαίους 14:5, 14, 23).

Γ. ΑΛΛΗΛΕΞΑΡΤΗΣΗ

Κάθε προοπτική είναι το σύνολο της ηθικής, ιδωμένη από τη μια ή την άλλη οπτική γωνία.

Μόνο όταν δούμε την κατάσταση υπό το φως του Λόγου του Θεού και μόνο όταν καταλάβουμε τον τρόπο με τον οποίο η κατάσταση σχετίζεται με εμάς ως άτομα, τότε θα την έχουμε εκτιμήσει σωστά.

Αν δεν είμαστε σε θέση να εφαρμόσουμε τα λόγια της Γραφής στην κατάσταση που αντιμετωπίζουμε και τον εαυτό μας, τότε δεν έχουμε πραγματικά κατανοήσει τη Γραφή.

Δεν μπορούμε να κατανοήσουμε ορθά την ανθρώπινη φύση μας, αν δεν τη δούμε στο πλαίσιο της κατάστασης και δεν την ερμηνεύσουμε σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού.

V.ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Από τη στιγμή όμως που δεν είμαστε τέλειοι, θα πρέπει να αξιοποιήσουμε και τις τρεις οπτικές ώστε να έχουμε στη διάθεσή μας όσο το δυνατόν περισσότερα δεδομένα σχετικά με ηθικά προβλήματα.

Κάνοντας χρήση και των τριών αυτών οπτικών, μπορούμε να παρέχουμε στον εαυτό μας τον έλεγχο και την ισορροπία που οδηγούν σε συμπεράσματα από κάθε μεμονωμένη οπτική.

Ερωτήσεις Επανάληψης

1. Πώς ο ορισμός μας για τη χριστιανική ηθική εστιάζει στον Θεό και τις ευλογίες του;
2. Γιατί αυτή η προσέγγιση καλύπτει περισσότερα θέματα από άλλες προσεγγίσεις ηθικής;
3. Πώς αυτή η προσέγγιση καλύπτει περισσότερες πτυχές της ηθικής διαδικασίας από άλλες προσεγγίσεις ηθικής;
4. Γιατί το σωστό κίνητρο είναι σημαντικό όταν πρόκειται για πράξεις, και ποια είναι τα κατάλληλα κίνητρα;
5. Γιατί τα έργα μας πρέπει να γίνονται σύμφωνα με το κατάλληλο πρότυπο και ποιο είναι το κατάλληλο πρότυπο για την ηθική;

6. Γιατί πρέπει τα έργα μας να έχουν σωστό στόχο και ποιος πρέπει να είναι ο στόχος μας;

7. Συνοψίστε τα τρία κριτήρια για τα καλά έργα που περιγράφονται σε αυτό το μάθημα.

8. Ποιες είναι οι τρεις κύριες τάσεις στις οποίες βασίζονται οι διαφορετικές χριστιανικές ομάδες καθώς λαμβάνουν ηθικές αποφάσεις;

9. Εξηγήστε τις τρεις διαφορετικές προοπτικές που πρέπει να χρησιμοποιηθούν όταν προσεγγίζουμε την ηθική.

10. Τι εννοούμε όταν λέμε ότι οι τρεις προοπτικές αλληλοεπιδρούν και εξαρτώνται η μία από την άλλη;

11. Συνοψίστε το βιβλικό μοντέλο για τη λήψη ηθικών αποφάσεων.

Ερωτήσεις Εφαρμογής

1. Συγκρίνετε ένα ηθικό σύστημα που βασίζεται στον ίδιο τον Θεό ως το απόλυτο πρότυπο με ένα ηθικό σύστημα στο οποίο ο Θεός δεν είναι το απόλυτο πρότυπο. Πώς μοιάζουν; Σε τι διαφέρουν;
2. Γιατί να σκεφτούμε την εφαρμογή ως μέρος της θεολογίας; Ποιοι κίνδυνοι υπάρχουν όταν δεν συμπεριλαμβάνουμε την εφαρμογή στον ορισμό της θεολογίας;
3. Εξηγήστε την ιδέα ότι όλα τα συναισθήματα έχουν ηθικές συνέπειες. Ποιες βιβλικές περικοπές κάνουν αυτό το σημείο πιο ξεκάθαρο;
4. Περιγράψτε την πιο σημαντική διαφορά ανάμεσα στις παρόμοιες ενέργειες ενός άπιστου και ενός πιστού.
5. Γιατί η πίστη και η αγάπη είναι τα κριτήρια για τα σωστά κίνητρα; Τι αποκαλύπτουν αυτά τα κριτήρια για το τι εκτιμά ο Θεός;
6. Διαβάστε Β' Τιμόθεο 3:16-17. Ποια είναι μερικά από τα οφέλη της χρήση όλης της Γραφής για ηθική εκπαίδευση;
7. Σε ποια προοπτική βασίζεστε συχνότερα για την λήψη των αποφάσεών σας; Ποια πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα σας προσφέρει αυτή η προτίμηση στις ηθικές σας

αποφάσεις;

8. Ποια είναι η πιο σημαντική γνώση που έχετε μάθει από αυτή τη μελέτη;